

תת"ע 2812/11/16 - מדינת ישראל נגד אורן אסולין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

25 פברואר 2018

תת"ע 2812-11-16 מדינת ישראל נ' אסולין

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אורן אסולין

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שביום 6.10.16 בשעה 23:35 נהג ברכב מ.ר. 9525576 בכביש 1 (ק"מ 38) כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 14.9.2001 וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת הרישיון. כמו כן הורשע הנאשם בעבירה שעניינה נהיגה ברכב מבלי שיש בידו פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש בו. בהתאם הורשע הנאשם בעבירות בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, וכן בעבירה בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

2. ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם הוציא את רישיונו בשנת 97 ורישיונו פקע בשנת 2001. לחובתו 4 הרשעות קודמות כשהאחרונה מיום 01.11.2016 בגין עבירה זהה. עוד הוסיף, כי מדובר בפקיעה ממושכת של כ-17 שנה. בנסיבות אלו ביקש להתייחס לנאשם כמי שאינו מורשה לנהיגה, ואין המדובר במעידה חד פעמית.

עוד ציין, כי מתחם הענישה בגין העבירה בה הורשע הנאשם וזאת כאשר מדובר בפקיעות קצרות יותר, ובהעדר עבר דומה נע על הציר שמתחיל במאסר צופה פני עתיד ועד מאסר קצר בפועל ולו בעבודת שרות. בנסיבות בהן בנאשם שפקיעתו ארוכה ואין זו הפעם הראשונה בה הוא מורשע בעבירה זו ביקש למקמו ברף הגבוה אליו עתר, כך שיוטל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של 30 ימים, מאסר על תנאי מרתיע, פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

3. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם כבן 41 עזב את הארץ לצרפת בשנת 2001 ומאז לא חידש את הרישיון. הנאשם גרוש ואב ל-3 ילדים. עוד ציין, כי הנאשם שב לארץ לפני כ-4 שנים, ומצוי בחובות כלכליים. עוד הוסיף, כי לנאשם רישיון זר ובנסיבות אלו לא נכון לראות בו סיכון למשתמשי הדרך כפי שנטען. ב"כ הנאשם לא חלק על המתחם אליו הפנתה המאשימה אך ביקש לקחת בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם בחו"ל, אלמנט שמקצר באופן משמעותי כך לדבריו, את פרק הזמן בו לא חודש הרישיון. בנסיבות אלו ביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד קנס כספי בהתאם ליכולתו. הסנגור הוסיף, כי בינתיים הנאשם החל לעבוד בחנות תכשיטים ומתגורר עם אמו.

דין:

4. בנסיבות מקרה זה וכן משום עקרון ההדרגתיות כפי שיפורט להלן ראיתי לגזור על הנאשם עונש מאסר צופה פני עתיד לצד רכיבי ענישה נוספים ואלו טעמיי:

5. הנאשם העתיק את מרכז חייו לצרפת ושהה שם ברציפות משך 16 שנים. כפי שנטען הנאשם שב לישראל לפני כ- 4 שנים. עמדתי כי בנסיבות אלו ובמבחן מהותי נכון לראות את משך תקופת הפקיעה כקצרה יותר מזו הנטענת. יתר על כן, עמדתי כי לא נכון יהיה לראות בנאשם כמי שלא כשיר לנהיגה כלל על רקע משך תקופת הפקיעה. כאמור הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה זר ועשה בו שימוש לאורך תקופה. עוד אוסיף את סמיכות האירוע לרישום האחרון עליו נדון בהעדר בחודש נובמבר 2016. באותו תיק נפסל הנאשם למשך 12 חודשים והוטל עליו קנס בסך 10,000 ₪. בפעם זו לא הוטל עליו מאסר אף לא מאסר על תנאי. בנסיבות אלו ומשום עקרון ההדרגתיות בענישה נכון יהיה להטיל כעת עונש מאסר צופה פני עתיד בלא להידרש לענישה מחמירה יותר כפי שהתבקש. אוסיף, כי גם לעובדה שהנאשם לא הצליח עד כה להסדיר את רישונו עקב חובות כלכליים ישנו משקל מסוים בהחלטה ללכת בדרך זו ולהסתפק בתנאי שיהווה רכיב מרתיע שלא ישוב וביצע עבירה זו פעם נוספת.

על יסוד דברים אלה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים. הפסילה תימנה מהיום ואין צורך בהפקדה.

תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת שלושה וזאת על תנאי למשך שלוש שנים.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 1200 ₪ ב-4 תשלומים חודשיים החל מיום 8.5.18 .

אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור את העבירה בה הורשע או עבירה שעניינה נהיגה בפסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י' אדר תשע"ח, 25 פברואר 2018, במעמד הנוכחים

